

Z právní praxe.

Přehled judikatury nejvyššího soudu.

A. Ve věcech civilních.

A d v o k á t i.

Advokát, na jehož jmění byl uvalen konkurs a jenž byl proto ze seznamu advokátů vymazán podle § 3, odst. 1 lit. i zák. čís. 40/22 Sb. z. a n., pozbyl důvěryhodnosti u obecnstva, nemůže-li pro nedostatek majetkových prostředků své věřitele plně uspokojiti, ani se s nimi dohodnouti, byť byl konkurs zatím zrušen. (Rozh. ze dne 14. března 1936, R II. 370/35.)

Prominul-li president republiky bývalému advokátovi trest pro majetkový delikt cestou milosti s účinky § 1, odst. 2 zák. čís. 562/19 Sb. z. a n., nesmí advokátní komora při zkoumání jeho žádosti za opětný zápis do seznamu advokátů přihlížeti k obsahu trestních spisů leč těm, které tvoří součást vlastních disciplinárních spisů proti žadateli. Prominutí trestu cestou milosti presidentem republiky netýká se otázky důvěryhodnosti odsouzeného, již zkoumá advokátní komora samostatně. Důvěryhodnost podle § 15 disc. statutu jest míněna v poměru k veřejnosti, nikoliv advokátskému stavu. (Rozh. ze dne 15. února 1936, R II. 1/36.)

Postup pohledávky vymáhané klientem, advokátovi, jemuž bylo vymáhání její svěřeno, jest nicotný, i když postup se stal ke krytí úvěru poskytnutého klientu advokátem. (Rozh. ze dne 12. března 1936, Rv II, 128/36.)

A k c i o v á s p o l e č n o s t.

K znamenání podpisu člena představenstva (správní rady) akciové společnosti stačí podle čl. 228, druhý odstavec, obch. zák. vypsání příjmení. (Rozh. ze dne 19. února 1936, R I. 51/36.)

A l t e r n a t i v n í p l n ě n í.

Příslušelo-li žalovanému podle žalobní žádosti právo volby mezi dvěma alternativně požadovanými plněními, nelze ho odsouditi nepodmíněně k jednomu z obou plnění. (Rozh. ze dne 15. ledna 1936, Rv I. 293/34.)

E x e k u c e.

Usnesením exekučního soudu, jímž byl zamítnut návrh povinného na vyloučení věci z exekuce podle § 251 čís. 6 ex. ř., jest soud vázán při vyřízení stejného návrhu na vyloučení z téhož důvodu, nebyly-li uplatněny nové skutečnosti opodstatňující závěr, že jde o věci ve smyslu § 251 čís. 6 ex. ř. (Rozh. ze dne 5. března 1936, R I. 110/36.)

Nebylo-li usnesení o povolení mobilární exekuce doručeno dlužníku, nýbrž jiné osobě stejného jména, u níž byl učiněn pokus o zabavení svršků, jest celé exekuční řízení počínaje doručením povolujícího usnesení zmateč-

né, a to včetně řízení manifestaného, třebaže bylo již proti dlužníku pravoplatně zavedeno. (Rozh. ze dne 6. března 1936, R I. 145/36.)

Při exekuci na důchody, které dlužník dostává od několika nositelů pojištění (revírní bratrské pokladny a úrazové pojišťovny dělnické), jest jednotlivé důchody sečísti; je-li u takových důvodů existenční minimum vyňatě z exekuce upraveno různě, jest exekuci povolit s omezením dlužníku příznivějším. (Rozh. ze dne 19. března 1936, R II. 64/36.)

Na vkladní knížku, zabavenou podle § 296 ex. ř., vydanou výkonnému orgánu a složenou tímto pro vymáhajícího věřitele k soudu, lze vésti exekuci pro další pohledávky jen jejím zabavením podle § 296, odst. 2 ex. ř., t. j. poznámkou na sepsaném již zájemním protokolu podle § 257 ex. ř. (Rozh. ze dne 26. března 1936, R II. 55/36.)

Postup přednosti, při němž nedošlo ke knihovnímu zápisu podle § 45 III. dílčí novely k obč. zák., působí mezi stranami, i když nemá účinku proti třetím bezelstným osobám. Nárok z mimoknihovního postupu přednosti lze uplatňovati při rozvrhovém roku proti smluvníku, jenž mimo-knihovní postup ujednal, odporem podle § 213 ex. ř. Z úřadu nemůže soud hleděti k tomuto postupu. (Rozh. ze dne 7. března 1936, Rv I. 322/36.)

K o n k u r s.

V konkursním řízení lze uplatňovati odpůřící nárok žalobou určovací. (Rozh. ze dne 27. března 1936, Rv I. 497/36.)

Kdy lze právním jednáním úpadkovým, učiněným před prohlášením konkursu v úmyslu zkrátiti věřitele, odporovati nejen podle předpisů odpůřícího práva, nýbrž také podle všeobecných předpisů o náhradě škody (§§ 1293 a násl. obč. zák.). Jde-li o právní jednání, učiněná na oko (§ 916 obč. zák.), lze jim odporovati buď podle předpisů o odpůřícím právu v konkursu, anebo žalobou o neplatnost smluvního jednání. (Rozh. ze dne 27. března 1936, Rv I. 262/36.)

Ustanovení čs. IX. (II.) uv. zák. ke konk. řádu čís. 64/31, Sb. z. a n., platí i tehdy, byl-li v cizině prohlášen konkurs na jmění čl. státního příslušníka; ustanovení § 3, druhý odst. konk. ř., týká se jen konkursu, vyhlášeného v tuzemsku. (Rozh. ze dne 27. března 1936, R I. 205/36.)

K o m i s i o n á ř.

Právní jednání, uzavřené komisionářem, musí býti obchodem ve smyslu obchodního zákona. (Rozh. ze dne 19. března 1936, Rv II. 141/36.)

O b c h o d.

Obchody podle čl. 271 č. 1 obč. zák. předpokládají, že jde o nákup věci za účelem zcizení v původním stavu či přepracovaném, avšak vždy v takovém stavu, že se zachovává vlastnost věci jako věci movité. (Rozh. ze dne 19. března 1936, Rv II. 141/36.)

O b n o v a.

Odsuzující rozsudek trestní, vydaný po skončeném řízení v základním sporu, není dostatečným důvodem obnovy řízení podle § 530 č. 7 c. ř. s. ve sporu o náhradu škody, skončené pravoplatně zamítnutím žaloby, ježto nebylo dokázáno zavinění žalovaného. (Rozh. ze dne 27. března 1936, Rv II. 741/34.)

Odpůrčí nárok.

Vyúčtování nemůže býti samo o sobě předmětem odpůrčího nároku. (Rozh. ze dne 4. ledna 1936, Rv II. 1064/33.)

Oprava rozhodnutí.

Pravoplatný rozsudek nelze opravou podle druhé věty § 419 c. ř. s. změnit nebo zrušit a vydati jiné rozhodnutí. (Rozh. ze dne 6. března 1936, R I. 177/36.)

Opravný prostředek.

Třebas byl pro nedostatek předpokladů § 515 c. ř. s. přípustný s a m o s t a t n ý rekurs do rozhodnutí prvního soudu, jímž nařízena byla oprava formální vady podle §§ 84, 85 c. ř. s., jest do rozhodnutí rekursního soudu o tom dovolací rekurs nepřipustný, má-li postižený možnost svoji stížnost uplatnit v dovolacím řízení. (Rozh. ze dne 6. února 1936, R I. 1462/35.)

Do rozhodnutí rekursního soudu v otázce náhrady za majetkovou újmu podle § 394 ex. ř. jest dovolací rekurs nepřipustný. (Rozh. ze dne 7. března 1936, R I. 1064/35.)

Patronát.

Patronát věcně vázoucí na statcích, zapsaných v zemských deskách, zaniká odepsáním zatížených statků z desek zemských a zrušením příslušné knihovní vložky. Církevní ústavy, které tvrdí, že jim přísluší věčný patronát, jsou formálně oprávněny k rekursu do usnesení knihovního soudu, jímž bylo povoleno odepsání zemskodeskových pozemků podle § 1 zák. čís. 18/1869 ř. z.; tomu, kdo žádá za odepsání zemskodeskových pozemků, náleží, aby buď předložil listinný doklad, že se vypořádal s oprávněnými z patronátu, nebo aby postupoval podle § 2, 3 a 4 zákona, čís. 18/1869 ř. z. (Rozh. ze dne 20. března 1936, R I. 73/36.)

Pensijní pojištění.

Kancelářští zaměstnanci podléhají pensijnímu pojištění již svojí příslušností k této skupině; netřeba by konali práce převážně duševní. (Rozh. ze dne 12. března 1936, Rv II. 925/35.)

Plná moc.

Předpisy civilního řádu soudního o plné moci se liší od předpisů občanského zákona o zmocnitelském poměru; byla-li vykázána nepravá plná moc procesní, nebyla strana v řízení vůbec zastoupena a toto jest podle § 477 čís. 5 c. ř. s. zmatečné. (Rozh. ze dne 12. března 1936, R II. 615/35.)

Podpora v nezaměstnanosti.

O přiznání, odeření nebo zastavení podpory v nezaměstnanosti se státním příspěvkem rozhoduje ústředí odborové organizace. Tomu přísluší nárok na náhradu škody proti organizaci, ke které členové patřili dříve, jestliže tato organizace zadržela členské knížky a doklady, takže nebylo lze sestavit a vyplnit vzrce B—D podle nař. 186/24 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 20. března 1936, R II. 41/36.)

P o ř a d p r á v a .

Vrácení příspěvku vyplaceného veřejnému stavebníkovi (čl. IV. zák. čís. 74/30 a § 4 vl. nař. čís. 79/30 Sb. z. a n.) nelze vymáhati sporem, nýbrž rozhodují o něm úřady správní. (Rozh. ze dne 13. března 1936, R I. 231/36.)

P o s t u p .

Postoupí-li věřitel tutéž pohledávku postupně několika věřitelům, jest právně účinný jen prvý postup; postoupený dlužník jest oprávněn namítnouti, že k účinnému postupu vůbec nedošlo. (Rozh. ze dne 27. března 1936, R I. 301/36.)

Věřitel může postoupiti pohledávku, příslušející mu proti několika spoludlužníkům třetí osobě s účinkem jen proti jednomu z těchto spoludlužníků. (Rozh. ze dne 29. ledna 1936, Rv I. 339/34.)

Pokud postup pohledávky mezi manželi vyžaduje formy notářského spisu. Postoupený dlužník může namítnat, že nedošlo k platnému postupu pohledávky pro nedostatek formy notářského spisu. (Rozh. ze dne 20. března 1936, Rv I. 1520/34.)

P o z ů s t a l o s t .

Určil-li zůstavitel určitou částku vykonavatelí poslední vůle a zároveň dědici, by z úroků udržoval jeho hrob v pořádku, aby sám ještě za svého života určil touž částku pod touto podmínkou třetí osobě, jde o příkaz podle § 695 a 709 obč. zák.; jeho předmětem jsou peníze, jež musí býti podle § 158 nesp. pat. zajištěny, nebylo-li zajištění prominuto nebo nezřekli-li se ho účastníci pozůstalostního řízení. (Rozh. ze dne 15. února 1936, R I 957/35.)

Dědic, přihlašující se k pozůstalosti, může se dovolávat zároveň různých povolávacích důvodů jen tehdy, týkají-li se tyto důvody různých částí dědictví. (Rozh. ze dne 12. března 1936, R I. 129/36.)

Neslyšel-li pozůstalostní soud v řízení pozůstalostním nepominutelného dědice proto, že o něm nemohl vůbec věděti, nestalo se řízení zmatečné. Bylo-li odevzdáním pozůstalosti porušeno právo nepominutelného dědice, může i před pravoplatností usnesení o odevzdání domáhati se nápravy jen sporem. (Rozh. ze dne 12. března 1936, R I. 103/36.)

Byla-li pozůstalost již dědici (transmittentovi) odevzdána a objevil-li se po jeho smrti další pozůstalostní jmění, nejde vůbec o případ transmise. Nově se vyskytnuvší jmění nelze považovati za ležící pozůstalost; odevzdací listinou byla povolaným dědicům odevzdána pozůstalost, ať známá nebo neznámá jako celek. (Rozh. ze dne 19. března 1936, R I. 98/36.)

P r a c o v n í s o u d y .

V řízení před pracovními soudy není předepsána přípravná lhůta mezi doručením obeslání k roku do dne roku. (Rozh. ze dne 20. února 1936, R I 97/36.)

Pracovní soud není příslušný rozhodovati o nárocích domovníka za konané práce, ani, jde-li o práce nedomovnícké. (Rozh. ze dne 20. února 1936, R I 115/36.)

Pracovní soudy jsou příslušny k rozhodnutí o nároku na náhradu škody, způsobené zaměstnavatelí jeho zaměstnanci na jeho autu jízdou na černo. (Rozh. ze dne 27. března 1936, Rv I. 1440/34.)

Ustanovení čl. I. čís. zák. čís. 251/34 sb. z. a n., platí i pro pracovní

soudy, aniž záleží na tom, o jaké rozhodnutí druhého soudu v otázce příslušnosti jde. (Rozh. ze dne 9. ledna 1936, Rv I. 2330/35.)

Právo místa splniště.

Ujednání splniště pro dodávky firmy sídlící tam, kde bylo ujednáno splniště, svědčí tomu, že obě strany položily za základ obchodu právo místa splniště. (Rozh. ze dne 5. března 1936, Rv I 922/34.)

Promlčení.

Promlčení přetrhuje se přistoupením poškozeného jako soukromého účastníka k trestnímu řízení s číselně určitými nároky. Od pravoplatného skončení trestního řízení začíná běžeti nová promlčecí lhůta. Promlčení nenastane, byl-li návrh na pokračování v civilním sporu a náhradu škody podán před uplynutím nové promlčecí lhůty, běžící od skončení trestního řízení. (Rozh. ze dne 11. ledna 1936, Rv I 440/34.)

Uznáním dluhu přetrhuje se promlčení i tehdy, když byl dluh uznán vůči postupiteli po postupu; jestliže dlužník vypovídá jako svědek (v jiném poru), dozná dluh, není to uznáním dluhu v smyslu § 1497 obč. zák. (Rozh. ze dne 20. března 1936, Rv II. 742/35.)

Zahájením vyrovnacího řízení o jmění dlužníkově se promlčení ani nepřerušuje ani nestaví; stavení promlčení nastává jen přihláškou pohledávky k vyrovnacímu řízení, aniž sejde na tom, z jakého důvodu věřitel nepřihlásil svoji pohledávku dlužníka k vyrovnání. (Rozh. ze dne 26. března 1936, Rv II. 490/34.)

Příslušnost.

V řízení upomínacím nesmí soud sám od sebe postoupiti podle § 44 j. n. věc soudu, podle jeho mínění příslušnému. (Rozh. ze dne 28. března 1936, Nd II. 26/36.)

Rozluka.

V dovolacím řízení o rozluce manželství lze s úspěchem opakovati návrh na výslech svědka o rozlukovém důvodu, nemohl-li býti slyšen v řízení před nižšími soudy. (Rozh. ze dne 24. ledna 1936, Rv I 2412/35.)

Nejde o nezákonnost, jestliže nižší soudy zamítly žádost o rozluku manželství podle § 17, rozl. zákona proto, že rozsudek rozvodový byl vydán na základě návrhu obou stran na rozvod manželství a jen na základě skutečností, jež obě strany navzájem doznaly. (Rozh. ze dne 13. března 1936, R. I. 196/36.)

Služební poměr.

Předpis poslední věty § 10 vl. nař. čís. 78/34 Sb. z. a n., netýká se služebních poměrů uzavřených přechodně na dobu 4 týdnů před účinností cit. vl. nař., i kdyby se služební poměr sám skončil za jeho účinnosti. Zpětnou účinnost mají podle cit. vl. nař. jen §§ 4 a 8 odst. 2. a 4., jehož § 8 týká se jen služebních poměrů, končících se výpovědí. (Rozh. ze dne 14. února 1936, Rv II 746/35.)

Nárok na odměnu za bilanční práce neztrácí zaměstnanec ani, je-li rok ztrátový; přiměřenost bilanční odměny řídí se tu podle služného zaměstnancova za pravidelné výkony pracovní a průměr bilančních odměn dříve zaměstnanci vyplacených. (Rozh. ze dne 26. února 1936, Rv I 197/36.)

Vládní nařízení ze dne 29. dubna 1935 čís. 89/35 Sb. z. a n. nevybočuje z rámce zmocnění čl. I. zák. ze dne 21. června 1934 čís. 109 Sb. z. a n. Po dobu účinnosti tohoto vládního nařízení nemůže býti jednotlivou smlouvou ujednán nižší plat, mzda, než ve smlouvě hromadné. Zákaz vyslovený v § 4 cit. vl. nař. nevztahuje se na individuální služební poměry, založené platně již před jeho účinností. (Rozh. ze dne 27. února 1936, Rv II 951/35.)

Podrobil-li se žalobce, byv propuštěn z práce, rozhodnutí paritního výboru o odškodném vyvozovaném z kolektivní smlouvy, která nemá ustanovení o znovupřijetí zaměstnance do služby, pokud se týče o dodržení služební smlouvy, a přijal přirčené mu odškodné, vzdal se tím všech nároků ze služební smlouvy (Rozh. ze dne 5. března 1936, Rv I 324/36.)

Nebylo-li smlouveno a nestanoví-li pensijní nebo disciplinární řád, že definitivní úředník spořitelny může býti dán i proti své vůli na odpocínek, jest dání úředníka do výslužby právně neúčinným. (Rozh. ze dne 12. března 1936, Rv I 2310/35.)

Vzdal-li se zaměstnanec mzdy pro případ „dočasného zastavení podniku“, pozbyl nároku na mzdu jen tehdy, byl-li vysazen z práce skutečným zastavením provozu, nikoliv jeho omezením. Z toho, že zaměstnanec po dobu omezení provozu v podniku bral podporu v nezaměstnanosti, nelze usuzovati, že se zřekl nároku na mzdu. Podpora v nezaměstnanosti není totožná se mzdou ani není náhradou za mzdu. (Rozh. ze dne 12. března 1936, Rv II 122/36.)

Jde o zvláštní ujednání o konkurenci, nikoliv o pouhou výhradu ve prospěch zaměstnavatele, zavázal-li se zaměstnanec, že po určitou dobu (2 roky od zrušení služebního poměru) nebude vyvíjeti konkurenční činnost, za což mu bude jeho bývalý zaměstnavatel vypláceti odškodné ve smluvené výši. (Rozh. ze dne 20. března 1936, Rv II 74/36.)

K opodstatnění propouštěcího důvodu ztráty důvěry nestačí pouhá psychologická nedůvěra zaměstnavatelova k zaměstnanci, nýbrž je potřeba takového jednání zaměstnance, které jest objektivně způsobilé zbavití jej důvěry zaměstnavatelovy.

Domněnka § 35 (1) o prominutí důvodů opravňujících ke zrušení pracovního poměru bez výpovědi jest nevývratnou; zrušení pracovního poměru z těchto důvodů po uplynutí lhůty § 35 (1) jest předčasným zrušením pracovního poměru bez náležitého důvodu podle § 37 cit. zák. (Rozh. ze dne 26. března 1936, Rv I 2417/35.)

Sociální pojištění.

Nárok okresní nemocenské pojišťovny na náhradu podle § 20 zák. čís. 221/24 nepoživá přednostního pořadí podle § 173 cit. zák. (Rozh. ze dne 13. února 1936, RI 89/36.)

Soudní prázdniny.

Předpis druhého odstavce § 225 c. ř. s. platí pro každý opravný prostředek za celého sporného řízení. (Rozh. ze dne 30. ledna 1936, RI 954/35.)

Speditér.

Právo zástavní podle čl. 382 obch. zák. je namířeno jen proti příkazci; destinatář může si své nároky zajistiti prozatímním opatřením nebo pořadem práva. (Rozh. ze dne 6. února 1936, RI 64/36.)

Společenstva.

Předpisy § 2 vládn. nař. č. 116/35 Sb. z. a n. nevztahují se na družstva, jež jsou svou podstatou jen družstva spotřebními, při nichž výroba jest jen jedním ze způsobů, jakým se má díti obstarávání potravin, oděvu, domácích potřeb a zboží všeho druhu pro členstvo. U takových družstev není přípustna změna stanov potud, že výrobky členů družstva mohou být prodávány též nečlenům. (Rozh. ze dne 12. února 1936, R I 1448/35.)

Společenství majetku.

Podstata společenství majetku mezi manžely pro případ smrti. (Rozh. ze dne 21. března 1936, Rv II. 955/33.)

Stavební družstvo.

Člen stavebního družstva může v námitkách proti mimosoudní výpovědi, dané mu z důvodu ztráty členství vyloučením, uplatnit neplatnost vyloučení. (Rozh. ze dne 12. března 1933, Rv I. 134/36.)

Š k o d a.

Převzala-li obec smlouvou uzavřenou se státní správou železniční povinnost starati se o řádný stav schodiště, spojujícího nádraží s veřejnou cestou, odpovídá tomu, kdo utrpěl na schodišti úraz proto, že schodiště nebylo v řádném stavu, jen pro bezprávné opominutí; nárok poškozeného nelze posuzovati podle § 881 o. z. (Rozh. ze dne 20. března 1936, R II 57/36.)

Ušel-li manželce smrti manželovou právní nárok na byt (§ 91 obč. zák.), jest jí tuto ztrátu nahraditi určitou částkou. (Rozh. ze dne 11. ledna 1936, Rv I. 92/34.)

V ý p o v ě ě.

Po podání námitek nemůže být výpověď vzata zpět bez povolení vypořádaného, leda že se vzdá vypovídající nároku. Prohlášením, že ustupuje od výpovědi, vzdal se vypovídající žalobního nároku. (Rozh. ze dne 13. února 1936, R I. 15/36.)

V y r o v n á n í.

Požaduje-li věřitel na vyrovnacím dlužníku zaplacení pohledávky, již dlužník neuznává a již ani v seznamu pohledávek ve vyrovnacím řízení nevedl, má za to, že zanikla, je vyrovnací dlužník oprávněn podle obdoby § 54 III. vyr. ř. složit na soudě splátky vyrovnací kvoty, připadající na spornou pohledávku, obává-li se následků nezaplacení kvoty, kdyby byla pohledávka snad uznána za existenční. (Rozh. ze dne 26. března 1936, R II. 68/36.)

Nejistota, zda a pokud vyrovnací věřitel není kryt placením na základě oddělného práva, neopravňuje vyrovnacího dlužníka ke složení vyrovnací splátky na soud podle § 1425 o. z. (Rozh. ze dne 13. března 1936, Rv I. 848/34.)

Postoupil-li vyrovnací dlužník před zahájením vyrovnání své pohledávky k zajištění pohledávky vyrovnacího věřitele, jest vypočísti vyrovnací kvotu z celé pohledávky v době vyrovnání nezapravené. (Rozh. ze dne 13. března 1936, Rv I. 848/34.)

V ý s l e c h s t r a n .

Nebyla-li strana při prohlášení průvodního usnesení nařizujícího její výsledek k důkazu, přítomna, musí být obeslána se sdělením skutkových okolností, o kterých má být vyslýchána; obesláni má být řízeno na stranu samou; nestačí její obesláni k rukoum jejího právního zástupce. (Rozh. ze dne 20. března 1936, Rv II, 74/36.)

V ý ž i v n é .

Nárok podle § 1042 o. z. na náhradu nákladu, učiněného za toho, kdo má podpůrnou vyživovací povinnost (§ 143 o. z.) není závislým na tom, zda ten, pro něhož byl náklad vynaložen, uplatnil své právo proti podpůrně povinnému k výživě. Otázku, zda tu jest podpůrná vyživovací povinnost, jest řešiti procesnímu soudu ve sporu jako otázku prejudiciální. (Rozh. ze dne 12. března 1936, R I. 234/36.)

Z a h á j e n í r o z e p ř e .

Nejde o zahájení rozepře, domáhají-li se sice obě žaloby zrušení rozhodčího výroku, avšak byl-li v dřívější žalobě uplatněn jiný důvod bezúčinnosti rozhodčího výroku než jest uplatněn v pozdější žalobě. (Rozh. ze dne 20. února 1936, R I. 70/36.)

Účinky zahájeného sporu nastávají hledíc k nároku, o který byla žaloba rozšířena podle § 235 c. ř. s. teprve tím, že buď žalovaný souhlasí s rozšířením žaloby nebo soud je pravoplatně připustí. (Rozh. ze dne 30. ledna 1936, R I. 1409/35.)

Z á k o n č í s . 2 5 1 / 3 4 S b . z . a n .

I když prvý soud nepojal do svého rozhodnutí doložku podle čl. IV. odst. 2 zák. čis. 251/34 Sb. z. a n., má odvolací soud jednatí podle předpisů o odvolacím řízení ve věcech pracovních. (Rozh. ze dne 26. února 1936, R I. 127/36.)

Z á s t a v n í p r á v o .

Byl-li povolením záznamu zástavního práva porušen velící předpis § 18, odst. II. vyr. ř., jest takový záznam protiprávní a neplatný a nelze jej spraviti. (Rozh. ze dne 29. ledna 1936, Rv II. 247/34.)

Z e m ě d ě l c i .

Obsah ochrany poskytnuté zemědělcům podle vládního nař. čis. 142/34 Sb. z. a n., jest širší než podle zák. čis. 33/34 v doslovu vl. nař. čis. 259/34 potud, že kategorie pohledávek, pro které se dává exekuci podle § 2 vl. nař. čis. 142/34 volný průchod je méně rozsáhlá, než ustanovuje § 3 zák. čis. 33/34, neboť zahrnuje jen pohledávky uvedené v § 3, odst. 1 písm. a-c zák. čis. 33/34. (Rozh. ze dne 9. ledna 1934, R I. 1233/35.)

Z e m s k ý f o n d .

Český zemský fond jest oprávněn domáhati se na dětech náhrady léčebných nákladů, jež vynaložil na ošetření jejich nemajetného otce ve veřejné nemocnici. Předpisem § 5 zák. čis. 19/88 z. z. pro Čechy není vyloučen nárok podle § 1042 o. z. (Rozh. ze dne 21. března 1936, R I. 218/36.)

Z o h y ž d ě n í.

Osoba stížená nevylečitelnou vrozenou těžkou duševní chorobou a proto zbavená úplně svéprávnosti, neutrpí zohyžděním újmu na možnosti lepšího zaopatření. (Rozh. ze dne 18. března 1936, Rv I. 847/34.)

Z m a t e k.

Rozhodl-li pozůstalostní soud, že pozůstalost jest projednati podle předpisů zákona ze dne 7. srpna 1908 č. 68 z. z. čes., aniž vyslechl před rozhodnutím účastníky pozůstalostního řízení, jde o zmatek podle § 41, odst. 2 zák. čís. 100/31 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 19. března 1936, R I. 141/26.)

Nebyla-li žaloba doručena straně, která změnila bydliště, nýbrž byla-li uložena na poště, jde o zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s. (Rozh. ze dne 12. března 1936, R II. 615/35.)

Ž a l o b a o p o s i č n í.

Je-li podnájemce podle exekučního titulu povinen odevzdati podnájemní předmět svému podpronajimateli, ale odevzdal-li jej hlavnímu pronajimateli, nezanikl tím vymáhaný exekuční nárok, třebaže dřívější podnájemník se stal nájemníkem téhož předmětu. (Rozh. ze dne 7. února 1936, R I. 1404/35.)

Ž a l o b a z á p ů r č í.

Dal-li vlastník požární zdi sousedu svolení k nástavbě na této zdi a nástavba byla provedena, nemůže toto svolení odvolati a nemůže se domáhati zápůřčí žalobou podle § 523 obč. zák. odstranění zdi. (Rozh. ze dne 12. března 1936, Rv I. 313/34.)

B. Ve věcech trestních a kárných.

D o r u č e n í r o z s u d k u.

Zásilka s opisem trestního rozsudku nesmí býti zatížena poštovním poplatkem, ani když jde o trestní věc soukromožalobní.

Rozsudek, vynesený v nepřítomnosti obžalovaného, musí mu býti doručen do vlastních rukou. (Rozh. ze dne 17. ledna 1936, Zm I 40/36.)

K r á d e ž.

Hodnotu lihu odcizeného z výroby je vypočítati podle zásady § 173 tr. z. nejen z výrobních nákladů, nýbrž i z daně z lihu, jejíž placení podnikatel lihovaru nebyl zproštěn krádeží lihu.

Nejde o překročení obžaloby, nekryjí-li se skutková zjištění s údaji obžalovacího spisu, je-li jen totožnost zažalovaného činu nepochybnou; může proto soud uznati na další zločinné kvalifikace, na něž obžaloba původně nezněla, ani nebyla rozšířena, byly-li opodstatněny okolnostmi v hlavním přelíčení na jevo vyššími, třebaž okolnosti ty byly z přípravného vyšetřování známy veřejnému žalobci při podání obžaloby. (Rozh. ze dne 5. května 1935, Zm I 7/36.)

Maření exekuce.

Nemovitost se stává bezcennou ve smyslu § 1 zákona o maření exekuce i hypotekárním zatížením; může se tak státi i zavtílením dluhů po právu jsoucích, je-li zjevno, že věřitel, jehož pohledávka byla zavtílena ve výhodnějším pořadí ke škodě věřitele, s jehož strany hrozí exekuce, nenaléhal na její zaplacení a nežádal zajištění. (Rozh. ze dne 4. května 1936, Zm I 398/36.)

Ochrana cti.

Vydávání v posměch je trestno podle § 1 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n., dotýká-li se lidské hodnoty napadeného způsobem, jímž může napadený v očích jiných lidí ztratiti na předpokladech vážnosti a úcty, na níž má nárok podle své osobnosti, svých vlastností a svého smýšlení; důkaz pravdy a omluvitelného omylu nepřichází tu v úvahu, ježto se může pojmově nésti toliko k uvedeným neb sděleným skutečnostem (§ 6, odst. 2 zákona čís. 108/1933 Sb. zák. a n.).

Pod pojem skutečnosti ve smyslu § 2 zákona č. 108/1933 Sb. z. a n. může spadati i vinění z určité nečestné nebo opovržlivé vlastnosti nebo z takového smýšlení; důkaz pravdy nebo omluvitelného omylu musel by se tu nésti k určitým návrhám, na jejichž základě jevil by se úsudek ospravedlněným (§ 8, odst. 2 zák. 108/1933 Sb. z. a n.). (Rozh. ze dne 25. dubna 1936, Zm II 487/35.)

Obžalovanému, jenž byl zproštěn toliko z důvodu omluvitelného omylu a jak hmotně (§ 34 odst. 4 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.), tak morálně (§ 7 odst. 3 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.) zatížen, nelze upříti právo k podání zmateční stížnosti za tím účelem, aby dosáhl z jiného důvodu zproštění, jež ho v žádném směru nezatežuje.

K důkazu omluvitelného omylu nepostačuje, opírá-li se tvrzení o jeho omluvitelnosti o zcela všeobecné, ryze subjektivní úsudky jiných osob. (Rozh. ze dne 17. dubna 1936, Zm II 488/35.)

Ochrana republiky.

Ke skutkové podstatě přečinu vojenské zrady podle § 6 č. 4 zák. na ochranu republiky č. 50/1923 Sb. z. a n. Pod pojem hrubé nedbalosti ve smyslu § 6 č. 4 zák. na ochr. rep. může spadati i nedbalost nevědomá. (Rozh. ze dne 1. dubna 1936, Zm I 569/35.)

Opravné prostředky.

Odporují-li si projevy obhájce a obžalovaného co do vzdání se opravných prostředků, má vůle obviněného jako vlastního domini litis přednost před vůlí obhájcovou, pokud zákon neustanovuje jinak.

Pouhé prohlášení obhájcovo, že se vzdává opravných prostředků, nemá právního významu, není-li v něm obsaženo sdělení rozhodnutí samotného obžalovaného, že znaje podstatný obsah rozsudku, vzdává se opravných prostředků proti němu.

Podle § 459 tr. ř. je obviněnému, nedostavivšímu se k hlavnímu přelíčení, doručiti opis rozsudku, i když byl při hlavním přelíčení zastoupen obhájcem.

Nedostavil-li se obžalovaný k hlavnímu přelíčení, nenastává právní účinek vzdání se opravných prostředků prohlášením obhájcovým, nýbrž teprve marným uplynutím zákonné lhůty, kterou má obžalovaný k ohlášení opravných prostředků.

Okolnost, že opravný prostředek byl podán po vyhlášení rozsudku, avšak ještě před započítáním lhůty pro opravný prostředek určené, není na závadu věcnému vyřízení opravného prostředku. (Rozh. ze dne 17. dubna 1936, Zm I 340/36.)

Podmíněné odsouzení.

Uložení zadostučinění podle § 4 zák. o podm. odsouzení není na závadu, že bylo soukromému žalobci přiznáno právo uveřejnění rozsudečný výrok podle § 12 zák. o ochraně cti. (Rozh. ze dne 25. dubna 1936, Zm I 366/35.)

Tisk.

Ustanovení § 40 tiskového zákona upravuje zvláštní promlčení bez omezení pro veškeré trestné činy, spáchané obsahem tiskopisu; platí proto i pro trestné činy proti bezpečnosti cti podle § 1 a pro přestupek zanedbání povinné péče podle § 4 tisk. novely č. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky č. 145/1933 Sb. z. a n.

Na tom se nic nezměnilo zákonem o ochraně cti čís. 108/1933 Sb. z. a n. Ustanovení § 6 cit. tisk. nov. vztahuje se jen na osoby, které spáchaly trestný čin proti bezpečnosti cti tiskem.

Podle ustanovení § 40 tisk. zákona přerušení promlčení běžícího proti jednomu z vinníků působí proti všem. (Rozh. ze dne 7. dubna Zm I 190/36.)

Třaskaviny.

O přečin podle § 2, odst. 2, § 3 zákona o třaskavinách ze dne 27. května 1885, č. 134 ř. z. jde jen tehdy, bylo-li jednáno proti řádně vyhlášeným policejním bezpečnostním předpisům o takových třaskavinách, na něž se vztahuje předpis § 1 odst. 1 cit. zák.

Za takový předpis nelze pokládati min. nař. ze dne 29. května 1908 č. 116 ř. z., jehož porušení posouditi je s hlediska všeobecného předpisu § 335, 431 tr. zák. (Rozh. ze dne 18. dubna 1936, Zm II 55/36.)

Zmateční stížnost.

Lhůta k provedení zmateční stížnosti podle § 285 odst. 1 tr. ř. do rozsudku vyhlášeného v nepřítomnosti obžalovaného a jemu doručeného podle § 269 tr. ř. počíná běžeti ode dne opovědi zmateční stížnosti a neprodukuje se žádostí obžalovaného za zřízení zástupce chudých k provedení zmateční stížnosti a za doručení mu opisu rozsudku; nerozhoduje, že ke zřízení zástupce chudých a doručení mu opisu rozsudku došlo až po uplynutí lhůty k provedení zmateční stížnosti proto, že usnesení, jímž žádost obžalovaného za zřízení zástupce chudých byla zamítnuta, bylo zrušeno k jeho stížnosti. (Rozh. ze dne 27. dubna 1936, Zm I 377/36.)

Jde o zmatek číslo 11 § 281 tr. ř., byl-li náhradní trest na svobodě, vyměřený pro případ nedobytnosti trestu peněžitého, zostřen podle § 260 b) tr. zák. Nelze použití zároveň § 261 tr. zák. i § 260 lit. b) tr. zák. (Rozh. ze dne 3. dubna 1936, Zm I 607/35.)

Z judikatury nejvyššího správního soudu.

A. Ve věcech správních.

Řízení a všeobecné předpisy.

Bylo-li rozhodnutí ministerstva obchodu o rozdělení vymetacích obvodů

kominických nálezem nejvyššího správního soudu zrušeno, odpadl tím právní základ pro příkázání vymetacích obvodů jednotlivým mistrům kominickým, a je proto výměr zemského úřadu, kterým bylo příkázání to provedeno, zrušiti podle § 7 zák. o s. s., i když výměr ten byl vydán dříve, než zmíněný zrušovací náleze Nejvyššího správního soudu. (Nález ze dne 20. prosince 1935 č. 20.348/35.)

Náhradní úroky podle zákona č. 116/21 Sb. přísluší z rozdílu mezi částkou, odepsanou podle rozhodnutí správního úřadu, vyneseného o oprávněném prostředku nebo podle výroku soudního, a mezi částkou daní, kterou poplatník dlužil v den, kdy byl zpraven o odpisu. (Nález ze dne 24. března 1936 č. 11.880/36.)

Vládní nařízení č. 266/21 Sb. není v rozporu se zákonem, pokud praví ve čl. 6, odst. 3. o nároku na úroky náhradní, jestliže poplatník naproti tomu v ten den nedlužil alespoň stejně vysokou částku na některou jinou daň (přírážku atd.). (Nález ze dne 24. března 1936 č. 11.880/36.)

Podá-li stěžovatel na řadu rozhodnutí věcně ani právně nesouvisejících jedinou stížnost, jest možno podle §§ 21, 2 a 5 zák. o spr. soudě vrátiti stížnost tu k doplnění v tom směru, aby na každé rozhodnutí byla podána stížnost zvláštní. (Nález ze dne 25. března 1936 č. 1553/36.)

V e ř e j n í z a m ě s t n a n c i .

Do čekatelské doby ve smyslu ustanovení § 2, odst. 3. věty 2. zák. čís. 104/1926 Sb. nelze literárnímu učiteli započítati dobu ztrávenou ve vlastnosti v e d l e j š í h o výpomocného učitele, byť i měl po dobu služby té kvalifikaci předepsanou pro zatímní ustanovení učitelem literárním. (Nález ze dne 21. listopadu 1935 č. 19.600/35.)

Podacím místem pro žádosti za odškodné za cestu ke zkoušce učitelské způsobilosti pro školy obecné (usnesení vlády ze dne 6. dubna 1922), jest vzhledem k ustanovení § 26 vládn. nař. č. 162/1928 Sb. okresní školní výbor. (Nález ze dne 21. listopadu 1935 č. 19.714/35.)

Zákonný dědic po ovdovělém vojenském gázistovi, který sice hradil pohřební útraty, avšak zdědil po zemřelém částku tyto útraty převyšující, neobstaral pohřeb „na vlastní útraty“ ve smyslu § 91 ods. 3. zák. č. 76/1922 Sb. a nemá z tohoto titulu nároku na úmrtné. (Nález ze dne 12. prosince 1935 č. 20.135/35.)

Soudce, ustanovený na služebním místě určité platové stupnice funkčního služného (§ 40, odst. 4. plat. zák. č. 103/1926 Sb.), nenabývá zařazením tohoto služebního místa resystemisací do vyšší stupnice funkčního služného ex lege nároku na toto vyšší funkční služné. (Nález ze dne 12. prosince 1935 čís. 20.134/35.)

Schvalovati úpravy služebních platů zaměstnanců v. v. okresních nemocnic v zemi České, jež provedeny byly vrchní správou nemocnice, přísluší za účinnosti § 5 org. zák. č. 125/1927 Sb. zemskému výboru. (Nález ze dne 14. prosince 1935 č. 2526/34.)

Ustanovení § 9 odst. 1. zák. č. 287/1924 Sb. o nároku na doplátky při nesprávném vyměření neb likvidaci odpočívacích neb zaopatřovacích požitků pozbylo vzhledem k ustanovení § 8 odst. 2. a 3. a § 10 zákona č. 70/1930 Sb. ve spojení s § 151 odst. 6. plat. zákona č. 103/1926 Sb. platnosti ve příčině nároku na doplátky požitků těch státních zaměstnanců n o d p o č í n k u , na něž se posléze uvedený zákon vztahuje. Nález ze dne 16. ledna 1936 č. 19.984/35.

Učitelského čekatele ve smyslu § 2. učít. zákona č. 104/1926 Sb. z. a n. nemohou školské úřady ze školské služby propustiti jinak, než některým ze způsobů stanovených ve služební pragmatice učitelstva národních škol č. 162/1928 Sb. z. a n. (Nález ze dne 22. ledna 1936 č. 10.236/36.)

Před účinností zákona č. 279/1934 Sb. zůstává služební doba legionářská při určení služebního pořadí úředníka podle § 20 plat. zák. čís. 103/1926 Sb. mimo úvahu. (Usnesení odborného plenu VI. ze dne 24. února 1936 č. 816/34 pres.)

Byl-li státní zaměstnanec podle služební pragmatiky č. 15/1914 ř. z. potrestán disciplinárním trestem, který nemá vlivu na práva přecházející na pozůstalost, jest řízení o stížnosti, která do disciplinárního nálezu takového obsahu na nejvyšší správní soud byla podána, z a s t a v i t i, zemřel-li stěžovatel před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o stížnosti. (Usnesení ze dne 25. února 1936 č. 11.165/36.)

Úřady, u nichž může míti zřízenec finanční strážce trvalé působíště ve smyslu § 12 ve spojení s § 28 plat. zák. č. 103/1926 Sb., jsou i úřady potravní daně na čáře, zřízené výnosem ministerstva financí ze dne 18. prosince 1920 č. 115.805 (Věstník téhož ministerstva z r. 1920, č. 61.) (Nález ze dne 29. února 1936 č. 11.077/36.)

Státní zaměstnanec — člen Národního shromáždění — nemůže z usnesení vlády ze dne 15. července 1927 (intimát předsednictva ministerské rady Československé republiky ze dne 27. července 1927 č. 9994/27 m. r.) dovozovati právní nárok na povýšení. (Nález ze dne 29. února 1936 čís. 11.166/36.)

Před účinností zákona č. 279/1934 Sb. zůstává služební doba legionářská při určení služebního pořadí úředníka podle § 20 plat. zákona čís. 103/1926 Sb. mimo úvahu. (Nález ze dne 29. února 1936 č. 19.294/33.)

Předpis § 144 odst. 7. plat. zák. č. 103/1926 Sb. neposkytuje zaměstnankyni nároku na „přiměřený příspěvek“ pro její nezaopatřené vlastní dítě, ve výživě na ni zcela odkázané. (Nález ze dne 5. března 1936 čís. 11.263/36.)

Z usnesení ministerské rady ze dne 22. prosince 1920 (zásady pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Podkarpatské Rusi) mohou státní zaměstnanci i za účinnosti plat. zákona č. 103/1926 Sb. dovozovati právní nárok na diety z důvodů vedení dvojí domácnosti. (Nález ze dne 7. března 1936 č. 11.297/36.)

Rozhodnutí generálního finančního ředitelství v Bratislavě o snížení odpočivných (zaopatřovacích) platů býv. župního zaměstnance na Slovensku podle § 20 zákona č. 204/1932 Sb. není konečným. (Nález ze dne 14. března 1936 č. 20.178/35.)

Ustanovení odst. 5 § 70 zákona č. 153/1923 Sb. nezakládá osobám tam uvedeným právního nároku na přiznání úmrtného. (Nález ze dne 4. dubna 1936 č. 12.138/36.)

Jednotný příplatek k plným dietám ve smyslu odst. I. 2. usnesení ministerské rady ze dne 4. června 1920 o prozatímní úpravě cestovních požitků státních zaměstnanců při služebních cestách mimo úřední místo přísluší také k plným dietám nastupujícím na místo omezených diet ve smyslu odst. I. 1. tohoto usnesení. (Nález ze dne 8. dubna 1936 čís. 12.140/36.)

Do výnosu ministerstva železnic o úpravě služebního poměru železničních zaměstnanců, který neobsahuje rozhodnutí o právu ústředního výboru důvěrníků při ministerstvu železnic spolupůsobiti při této úpravě, je stížnost

zmíněného výboru k Nejvyššímu správnímu soudu nepřipustná. (Nález ze dne 22. dubna 1936 č. 12.543/36.)

I. Výnosy ministerstva vnitra ze dne 11. listopadu 1920 č. 57.181/20-13 a ze dne 4. května 1932 č. j. 33.283/32-13 o disciplinárním řízení proti četníkům jsou platnou normou, třeba ustanovení v nich obsažená nebyla vydána ve formě vládních nařízení a nebyla uveřejněna ve Sbírce z. a n.

II. Disciplinární nález v disciplinárním řízení proti četnictvu ve smyslu výnosů ministerstva vnitra sub I. citovaných vzniká teprve úhrnným aktem disciplinární komise a generálního velitele četnictva. (Nález ze dne 25. dubna 1936 č. 10.473/36.)

Nároky učitelů veřejných ľudových církevních škol na Slovensku, pynoucí jim ze zákona č. 104/1926 Sb. v důsledku ustanovení jeho § 1 odst. 2. posl. věta, mají povahu veřejnoprávní a přísluší o nich rozhodovati úřadům správním. (Nález ze dne 7. května 1936 č. 12.867/36.)

Správce učitel veřejné ľudové církevní školy na Slovensku, řádně ustanovený nemůže se platně vzdáti právního nároku na správcovský přídavek podle § 15 zákona č. 104/1926 Sb. (Nález ze dne 7. května 1936 čís. 12.867/36.)

Výpověď, daná profesorským sborem vysoké školy báňské v Příbrami asistentu této školy není výrokem v pořadu instančním konečným. (Nález ze dne 7. května 1936 č. 18.817/35.)

Ustanovení §§ 8 a 9 vládn. nařízení č. 252/1933 Sb. o úsporných opatřeních personálních, jsou kryta zákonem. (Nález ze dne 16. května 1936 č. 10.235/36.)

Samospráva a samosprávné finance.

Zvláštním hospodářským prospěchem ve smyslu § 26 zák. č. 329/21, Sb. nerozumí se výhody, plynoucí z užívání zařízení způsobem vybočujícím z všeobecného užívání, jemuž zařízení slouží. (Nález ze dne 20. prosince 1935 č. 22.540/33.)

Politický úřad, jenž uznal obec povinnou k náhradě škody podle § 37 ob. zř., je povinen o žádosti poškozeného na náhradu nákladů právního zastoupení (§ 128 vl. nař. č. 8/1928 Sb.) rozhodnouti nejen co do důvodu, nýbrž i co do výše. (Nález ze dne 14. února 1936 č. 12.674/34.)

Obecní zastupitelstvo jest pokládati za ustavené teprve tím, že volba obecní rady, provedená ve schůzi podle § 59 řádu volení v obcích, nabyla právní moci. (Řešeno podle právního stavu před účinností novely čís. 122/1933 Sb.) (Nález ze dne 14. února 1936 č. 18.092/35.)

I. Ustanovení § 5, odst. 2. zák. čís. 76/19 Sb. z a n, pokud jedná o podjatosti zástupců korporací, vztahuje se i na zástupce korporací, které sledují cíle jiné než výdělečné.

II. Účast členů obecního zastupitelstva při usnášení obecního zastupitelstva o věci týkající se zvláštního zájmu korporace (spolku), v jejímž představenstvu členové ti zasedají, odporuje předpisu § 5, odst. 2 zák. čís. 76/19 Sb. z. a n. i tehdy, jsou-li osoby ty členy představenstva jako členové obecního zastupitelstva, mají-li takovíto členové v představenstvu většinu a sleduje-li korporace cíle, které se kryjí s úkoly obce. (Nález ze dne 14. února 1936 č. 12.228/34.)

Majitele domu v Brně, který neočistil před svým domem chodníku převzatého obcí jako součást veřejné komunikace obecní, nelze trestati pro přestupek vyhlášky městské rady v Brně z 20. ledna 1930 čís. 370/29/VI. (Nález ze dne 17. února 1936 čís. 10.579/36.)

V případech § 12 odst. 1. B dávkových pravidel ve znění vlád. nař. čís. 121/26 Sb. (nabývací převod před 1. lednem 1923), podléhá 5proc. sazbě celý šestinásobek nabývací hodnoty, nezmenšený o 5 proc. nabývací hodnoty. (Nález ze dne 20. února 1936 č. 7194/34.)

Předpisem § 23 vlád. nař. č. 171/1923 Sb. o tom, že obecnímu zastupitelstvu města Užhorodu přísluší jmenovati úředníky a zřízence tohoto města, nebyla dotčena kompetence zemského úřadu, jmenovati lékařský personál v obcích (městských) veřejných nemocnicích, založená § 68 zák. čl. XIV/1876. (Nález ze dne 20. února 1936 č. 11.001/36.)

Doručení platebního rozkazu (výzvy k podání příznávky) na dávku z přírůstků hodnoty nemovitostí podle dávkových pravidel č. 143/1922 Sb. je právně účinným jen, dostalo-li se do vlastních rukou buď adresáta nebo zástupce, vykázaného se písemnou plnou mocí, nanejvýš na zastupování ve věcech dávky z přírůstků hodnoty nemovitostí nebo aspoň ve věcech berních vůbec; zmocnění pouze ústní nestačí. (Nález ze dne 12. března 1936 č. 11.123/36.)

Vstup nového společníka do veřej. obchodní společnosti, která má nemovitosti, dlužno ve smyslu odst. 6. § 1 prav. o dávce z přírůstků hodnoty nemov. č. 143/1922 Sb. pojímáti jako převod ideálních podílů na těchto nemovitostech na nového společníka z dosavadních jednotlivých společníků. Zciziteli jsou tito společníci, nikoliv společnost jako celek. Dlužno tedy převod s každého jednotlivého společníka posuzovati samostatně, zejména také s hlediska § 4 prav. (Nález ze dne 16. března 1936 č. 18.086/35.)

Poplatník může se domáhati v rozpočtovém řízení toho, aby byla vyloučena nebo přiměřeně snížena rozpočtová položka na plnění obce z vypočítatelné smlouvy, z důvodu, že daným poměrům již neodpovídá, aby obec v onom smluvním poměru setrvala i nadále. (Nález ze dne 2. dubna 1936 č. 17.909/35.)

Obec není podle §§ 35 a 28 odst. 2. bodu 3. čes. ob. zřízení oprávněna uložit s trestní sankcí majitelům domů, aby očistili od sněhu před svými domy část chodníku, který byl obcí jako součást veřejné komunikace obecní převzat. (Nález ze dne 2. dubna 1936 č. 8074/33 a odb. plenum z 27. ledna 1936 č. 704/33.)

Odvolání příškolené obce do usnesení místní školní rady o školním rozpočtu sluší i za účinnosti zák. čís. 77/1927 Sb. zák. ve znění zákona čís. 169/1930 Sb. podati u místní školní rady. (Nález ze dne 9. dubna 1936 č. 11.927/36.)

Ustanovení § 5 vzorc. prav. o obecní dávce z nájemného vl. nař. čís. 143/1922 resp. 15/1928 Sb. nevylučuje, aby — změnil-li se základ pro vyměření dávky ještě během řízení rekursního o předpis dávky, — strana okolnost tu neuplatňovala přímo v tomto řízení rekursním. (Nález ze dne 16. dubna 1936 č. 12.033/36.)

Veřejné pojišťování.

Výhrada ve smyslu § 17 odst. 3. věty 1. zák. č. 221/24 ve znění zák. č. 184/28 Sb. musí býti učiněna písemně; výhrada toliko ústně učiněná neplatí. (Nález ze dne 29. listopadu 1935 č. 7560/33.)

Vedoucí úředník nemocenské pojišťovny není policejně-trestně odpovědný za přestoupení předpisu § 3 vlád. nař. čís. 107/1925 Sb. (neoprávněného držení léčiv) okresní nemocenskou pojišťovnou. (Nález ze dne 30. prosince 1935 č. 15.763/33.)

Povinnost vésti a uschovávatí mzdové záznamy, stanovená § 14 zákona čís. 221/1924 Sb. ve znění zákona čís. 184/1928 Sb. jest všeobecná, a postihuje každého zaměstnavatele, dokud nebudou vládním nařízením, ohlášeným v § 14 odst. 2. zák. čís. 221/1924 Sb. ve znění zák. čís. 184/1928 Sb. zproštěni zaměstnavatelé, kteří nezaměstnávají zpravidla více než tři osoby, podléhající pojištění, od povinnosti vésti a uschovávatí mzdové záznamy. (Nález ze dne 20. ledna 1936 č. 9045/34.)

Je-li z označení zaměstnání přihlášeného pojištěnce (služebné) v přihlášce patrné, že zaměstnanec má nárok na naturální požitky určitého druhu, nelze pro pouhou skutečnost, že rubrika o naturálních požitcích nebyla v přihlášce vyplněna, pokládati tuto přihlášku za nenáležitou ve smyslu § 20 odst. 2 zák. č. 221/1924 Sb. (Nález ze dne 24. ledna 1936 čís. 10.238/36.)

Revise, vykonaná úředníky ústřední sociální pojišťovny jako zmocněnci okresní nemocenské pojišťovny, je revisí této okresní nemocenské pojišťovny ve smyslu § 15 odst. 1. zák. 221/1924 Sb. ve znění zákona čís. 184/1928 Sb. (Nález ze dne 4. března 1936 č. 11.233/36.)

Pro zařazení zaměstnanců, na něž se vztahuje zákon č. 117/1926 Sb. do mzdových tříd nemocenského pojištění, neplatí ustanovení odst. 5. § 12 zák. č. 221/1924 Sb. resp. odst. 6. téhož paragrafu ve znění zák. čís. 184/1928 Sb. (Nález ze dne 4. března 1936 č. 11.234/36.)

Následky § 20 odst. 2. zákonem č. 221/24 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb. nestíhají zaměstnavatele, který včas podal přihlášku svého zaměstnance, nepoužil však při tom tištěných formulářů, uvedených v § 18, odst. 4. cit. zákona. (Nález ze dne 18. března 1936 čís. 11.704/36.)

Zaměstnavatel, jenž opominul v opravném prostředku proti platebnímu výměru nemocenské pojišťovny vznéstí námitku promlčení pojistného, není proto z uplatnění této námitky vyloučen v odvolání k vyšší stoli. (Nález ze dne 21. března 1936 č. 11.806/36.)

I když nemocenská pojišťovna přihlášku podle zák. čís. 221/1924 Sb. přijala a pojistné předepsala, může přijetí přihlášky odvolati a vysloviti nedostatek pojistné povinnosti, zjistila-li dodatečně, že předpoklady pojistné povinnosti dány nejsou. (Nález ze dne 3. dubna 1936 č. 12.097/36.)

Právo živnostenské a pracovní.

Kandidátní listina do závodního výboru podle zákona čís. 330/1921, odevzdaná předsedovi volebního výboru, může býti platně vzata zpět pouze podáním, podepsaným všemi navrhovateli podle § 12 nařízení čís. 2/1922, nikoli však jedině zástupcem návrhu. (Nález ze dne 11. prosince 1935 č. 20.154/35.)

Ustanovení § 93 nařízení býv. uh. ministra zemědělství z 27. června 1908 č. 54.300 o prohlídce masa, vydaného ku provedení zák. čl. VII. z roku 1888 o úpravě veterinářství, je plantým právním předpisem. (Nález ze dne 10. ledna 1936 č. 10.004/36.)

Zasílatel (čl. 379 obch. zák.), dopravující zboží vlastním motorovým vozidlem (čl. 379 obch. zák.), není osobou, která dopravuje náklady k vlastním účelům a není proto podle § 2 odst. 1. lit. d) aa) zák. čís. 198/1932 Sb. osvobozen od povinnosti opatřiti si koncesi podle tohoto zákona. (Nález ze dne 21. ledna 1936 č. 10.218/36.)

Ošetřování nemocných jest podle čl. V. lit. g) uvozacího patentu k živn. řádu činností vyňatou z předpisů tohoto zákona. (Nález ze dne 18. února 1936 č. 10.386/36.)

Rozhodnutí živnostenského úřadu o zrušení dobrovolného členství ve společenstvu po rozumu § 108, odst. 2. živn. řádu má povahu konstitutivní. (Nález ze dne 21. února 1936 č. 10.946/36.)

Odepření koncese k provozu dopravy osob nebo nákladů motorovými vozidly podle § 37 odst. 2. poslední věta zákona čís. 198/1932 Sb. není věcí volné úvahy. (Nález ze dne 3. března 1936 č. 10.709/36.)

Zjistí-li živnostenské společenstvo dodatečně, že údaje pracovního vysvědčení, potvrzeného starostou společenstva podle § 15 odst. 5. živn. zákona č. 259/1924 Sb. neodpovídají pravdě, může vydané potvrzení zrušiti. (Nález ze dne 3. března 1936 č. 11.226/36.)

Z rozhodnutí úřadu, kterým bylo odepřeno schválení vnučeného pachtýře (§ 71 živn. zák. č. 259/1924 Sb. a čl. VI § 91 zák. č. 23/1928 Sb.), není osoba za vnučeného pachtýře označená legitimována ke stížnosti na nejvyšší správní soud. (Nález ze dne 13. března 1936 č. 11.024/36.)

Způsobilost služebního vysvědčení ve smyslu § 13 a) odst. 2. živn. řádu tvoříti průkaz o odbyté služební době v živnosti obchodní není podmíněna jeho potvrzením živnostenským společenstvem. (Nález ze dne 20. března 1936 č. 11.564/36.)

Příslušnost rozhodovati ve věcech živnostenských inspektorů býv. uher. státu přešla podle §§ 1 a 2 zák. ze dne 2. listopadu 1918, č. 2 Sb. z. a nař. o zřízení nejvyšších správních úřadů ve státě československém z býv. uher. ministerstva obchodu (§ 9 zák. čl. XXVIII. 1893) na úřad pro správu (ministerstvo) sociální péče. (Nález ze dne 26. března 1936 č. 10.033/36.)

Přestupky zákona č. 91/1918 Sb. o osmihodinné době pracovní nelze trestati podle trestních ustanovení živnostenského řádu (v konkrétním případě § 133 lit. b) ž. ř.), nýbrž výlučně jen podle § 13 zák. č. 91/1918 Sb. (Nález ze dne 31. března 1936 č. 11.316/36.)

O odnětí koncese k provozování zastavárenské živnosti, i když byla koncese udělena před účinností zák. č. 259/1924 Sb., rozhoduje za účinnosti tohoto zákona a zákona č. 125/1927 Sb. z e m s k ý úřad v I. stolici (Slovensko a Podkarpatská Rus). (Nález ze dne 4. dubna 1936 č. 12.085/36.)

Doprava balíkových zásilek do váhy 25 kg, pokud nejsou podle §§ 26 až 28 poštovního řádu z poštovní dopravy vyloučeny, provozovaná majitelem koncese k dopravě nákladů automobilem po živnostensku, zakládá skutkovou podstatu přestupku § 17, odst. 2. zák. č. 198/32 Sb., i když zásilky svým balením nebo jinak neodpovídají formálním předpisům poštovního řádu. (Nález ze dne 24. dubna 1936 č. 12.521/36.)

Naiřízení býv. uh. min. vnitra ze dne 14. ledna 1895 č. 111.005 z roku 1894 o obchodování s léky, léčivými prostředky, jedy a hmotami jedy obsahujícími, bylo § 5 vl. nař. čís. 107/1925 Sb. zachováno v platnosti jen pokud jde o obchody s jedy, léčivý jed obsahujícími, a přípravky zdraví nebezpečnými. (Nález ze dne 28. dubna 1936 č. 10.358/36.)

Právo vodní, stavební a j.

Rozhodnutí okresního úřadu, jímž se stanoví klíč pro rozvrh příspěvků k vodnímu družstvu podle §§ 66 a 67 čes. vod. zák., není rozhodnutím konečným. (Nález ze dne 4. prosince 1935 č. 20.064/35.)

Majitelé pozemků, dotčení regulačním plánem sdělaným podle § 1 stav. statutu župy trencínské, jsou legitimováni namítati proti schválení tohoto plánu, že plán ten je vzhledem k hospodářským a finančním poměrům obce v dohledné době neproveditelný. (Nález ze dne 7. února 1936 č. 10.574/36.)

Odnětí vlajkového práva i podle § 38 zák. čís. 316/1920 Sb. může plavební

úřad vysloviti toliko jako administrativní opatření, nikoliv jako správní trest. (Nález ze dne 5. března 1936 č. 11.262/36.)

Právo policejní.

Ustanovení předposledního odstavce min. nař. čís. 198/1857 ř. z., že při určení policejního trestu nelze uložit trest vyšší, než nejnižší trest, který by za podobný přestupek bylo uložiti soudem podle trestního zákona, nelze použití při stanovení trestu na přestupky podle druhého odstavce čl. 3. zákona č. 125/1927 Sb. (Nález ze dne 28. prosince 1935 č. 14.422/34.)

Není nároku na vrácení jistoty složené u příležitosti žádosti o vydání cestovního pasu podle nař. č. Sb. 87 z r. 1918, pokud povinnost, pro kterou byla složena, trvá, přes to, že zákonem č. 55/1928 Sb. složení jistoty požadováno není. (Nález ze dne 23. ledna 1936 č. 20.533/35.)

Věci církevní.

Pensijní příspěvek podle § 2 zákona č. 122/1926 Sb. a § 30 vl. nař. čís. 124/1928 Sb. za dobu před úmrtím duchovního lze předepsati dodatečně se zpětnou účinností i po tom, kdy pozůstalost byla odevzdána. (Nález ze dne 30. prosince 1935 č. 16.520/33.)

Vrchní správa náboženské základiny na Slovensku a v Podkarpatské Rusi přísluší vzhledem na ustanovení zák. čl. III/1848 a zákona čís. 2/1918 Sb. ministerstvu školství a národní osvěty. (Nál. z 12. března 1936 čís. 19.143/35.)

Výrok autonomního orgánu autonomní orthodoxní židovské náboženské obce na Slovensku a Podkarpatské Rusi, kterým se členům, vystupivším z této obce, vyměřují daně a jiné příspěvky za dobu 5 let od vystoupení podle bodu 2., odst. 2. nařízení min. kultu a vyučování z 21. května 1888 R. T. 114/1888, nepodléhají meritornímu přezkoumání v pořadu správních stolic. (Nález ze dne 21. března 1936 č. 11.757/36.)

B. Ve věcech finančních.

Daně přímé.

Doručení platebního rozkazu na dávku z majetku — předepsanou neodevzdané pozůstalosti — jednomu ze spoludědiců, neúčinkuje samo o sobě proti ostatním spoludědicům. (Nález z 10. ledna 1936 č. 20.675/35.)

Jestliže konečný předpis daně za určitý berní rok je nižší nežli prozatímní platba, konaná na daň pro tento rok (§ 270 zák. o př. d.), ale je-li účetní přeplatek za tento rok v den doručení konečného předpisu převyššen dluhem poplatníkovým na prozatímních plátcích pro další resp. jiná léta, nemá poplatník nárok na vrácení přeplatku podle § 291 a na přiznání nahražovacích úroků podle §293 zák. o př. daních pro tento rok. (Nález ze dne 17. ledna 1936 č. 18.503/32.)

Ustanovení prováděcího nařízení č. 175/1927 Sb. k § 75 odst. 2. zák. o přímých daních, že odněti daňových výhod družstvu předpokládá, že překročení stanov stalo se vědomě a opětovně, a že nejde tudíž jen o ojedinělé případy, je ve shodě se zákonem. (Nález z 21. ledna 1936 čís. 10.197/36.)

Podnik rozšíří svou činnost podle § 75 odst. 2. zák. o př. daních ve skutečnosti na nečleny, jestliže zmocněný zástupce, jako příslušný orgán společenstva, jehož činnost je podle stanov omezena na členy, vědomě prodával nečlenům. (Nález ze dne 21. ledna 1936 č. 10.197/36.)

Je-li ve stanovách společenstva (zák. č. 70/1873 ř. z.) počítáno s dosahováním zisku, nutno na podnik společenstva hledět jako na podnik provozovaný po živnostensku (§ 72 písm. g) ve spojení s § 47 odst. 2. písm. a) zák. o př. daních).)Nález ze dne 21. ledna 1936 č. 10.232/36.)

Bylo-li podání dáno na poštu spěšně (expres), počítají se podle § 254 zák. o př. daních dny poštovní dopravy do lhůty. (Nález ze dne 30. ledna 1936 č. 10.001/36.)

Zaopatřením podle § 19 odst. 2. bodu 1. zák. o p. d. rozumí se celé zaopatření, t. j. byt, výživa a ošacení, zahrnující náklady léčebné. (Nález ze dne 31. ledna 1936 č. 2834/34.)

Bylo-li odvolání z předpisu přímých daní za dobu před rokem 1927 vzato zpět po vyhlášení zák. o přímých daních č. 76/1927 Sb., nelze už předspsati dodatek k těmto daním (čl. XII, odst. 1. uv. ustanov. k uved. zák.). (Nález ze dne 31. ledna 1936 č. 17.385/32.)

I. Námitky proti základu daně z tantiem (§ 183 z. o p. d.) nemohou býti uplatněny v odvolání z předpisu přechodné přírážky k této dani podle § 7 zák. č. 177/1931 Sb.

II. Odvolání z předpisu přechodné přírážky k dani z tantiem podle zákona č. 177/1931 Sb., uplatňující námitky s hlediska § 7 tohoto zákona nepřipustné, jest podle § 330 odst. 10. z. o p. d. vrátiti berní správou straně; opatření toto jest konečné. (Nález z 31. ledna 1936 č. 11.468/35.)

Není v rozporu se zákonem ustanovení odst. 1. věty 5. prov. nař. k § 19 odst. 2. zák. o p. d., že „nelze mluvit o zaopatření, mají-li tyto soby,“ t. j. taxativně vypočtené v § 19 odst. 2 čl. 1 „vlastní důchod, postačující k jich výživě, aniž z něho poplatník platily za zaopatření, jež jim poskytuje“. (Nález ze dne 31. ledna 1936 č. 2834/34.)

Vykonávání lékařské praxe podle rámcové smlouvy s revírní bratrskou pokladnou ve Falknově nepodléhá podle § 47 odst. 1. a č. 2 zák. o př. d. všeobecné dani výdělkové. (Nález z 5. února 1936 č. 10.532/36.)

Průkazní břímě ve věci krácení dávky z majetku podle § 31 č. 3. zák. o dáv. co do zatížení právnické osoby dávkou stíhá poplatníka také, pokud jde o akcie a podíly cizozemských právnických osob. (Nález ze dne 7. února 1936 č. 18.659/35.)

Pro pojem určení samostatného hospodářského celku ve smyslu § 46 odst. 3. zák. o př. daních je směrodatná o b j e k t i v n í povaha provozu v jednotlivých závodech a nikoliv subjektivní momenty v osobě podnikatelově. (Nález ze dne 10. února 1936 č. 6403/33.)

Jde-li o zápůjčku ve formě dílčích dlužních úpisů, je dnem uzavření dluhu podle čl. II. zák. č. 308/1924 Sb. den datování dílčích dlužních úpisů jako den jejich vydání. (Nález ze dne 11. února 1936 č. 10.655/36.)

Úroky z dluhů, uzavřených v obchodních letech 1922—1925 (1921/22 až 1924/25) výrobním podnikem na podkladě dílčích dlužních úpisů — je-li splněn předpoklad čl. I. zák. č. 308/1924 Sb. — nejsou podrobeny dani rentové podle zák. o př. daních. (Nález ze dne 11. února 1936 č. 10.655/36.)

Částky, které se zavázal zdejší podnik podle množství jím prodaného zboží ročně platiti na podkladě pololetně vypověditelné úmluvy koncernu v cizině za to, že tento koncern nebude dovážeti z ciziny konkurenční zboží, jsou výdajem provozovacím. (Nález ze dne 3. března 1936 č. 20.393/35.)

I. Podal-li poplatník včasné přiznání a uvedl-li v něm příjem ze služebních platů do výše 23.556 Kč jako s o u č á s t dani podrobeného r y z í h o

důchodu, dlužno v tom spatřovati žádost za řádné vyměření daně podle všeobecných ustanovení ve smyslu § 32 odst. 5. zák. o přímých daních.

II. Ustanovení § 32 odst. 5. zák. o př. d. vztahuje se i na případy, spadající pod § 34. téhož zákona, kde „jiný“ důchod poplatníkův (§ 32 odst. 1. a 2.) přesahuje ročně 500 Kč. (Nález ze dne 4. března 1936 č. 10.122/36.)

Námítka, že tu není jmění, jímž by manžel ručil za přímé daně, předepsané druhému manželovi, může býti uplatněna v odvolání z platební výzvy podle § 266 odst. 1. zák. o př. daních. (Nál. z 6. března 1936 čís. 10.600/36.)

Ryzími ročními premii, jichž úhrn tvoří základ zvláštní daně výdělkové vzájemných pojišťoven podle § 83, odst. 5. zák. o př. d., je rozuměti celé částky odváděné pod titulem premii po srážce nahrazených premii — bonus. (Nález ze dne 13. března 1936 č. 11.361/36.)

I. Ustanovení 1. odstavce prov. nař. č. 175/27 Sb. „K § 15 č. 1. lit. b) zák. o př. d.“, že opotřebení provozovacích zařízení jest přímým a pravidelným důsledkem užívání jich v provozu, je v souhlase se zákonem.

II. Ustanovení 1. věty 7. odstavce prov. nař. č. 175/27 Sb. „K § 15 č. 1. lit. b) zák. o př. d.“, že všechny odpisy a ztráty mohou býti odečteny jen, když tu jest určitá souvislost s provozováním podniku, nebo aspoň s pouhou skutečností, že se podnik provozuje, neodporuje zákonu. (Nález ze dne 19. března 1936 č. 20.130/35.)

Podmínkou odečtení rezervy pro všeobecnou daň výdělkovou od daňového základu podle § 15, č. 1. písm. e) zák. o př. daních jest, aby byla rezervována částka výběřím úřadem skutečně na příslušnou všeobecnou daň výdělkovou také zaúčtovaná podle § 273 odst. 3. uved. zákona. (Nález ze dne 21. března 1936 č. 13.150/31.)

Služné, vyplacené státnímu zaměstnanci za měsíc leden toho kterého roku již v prosinci roku předcházejícího, je důchodem skutečně dosaženým v roce výplaty. (Nález ze dne 27. března 1936 č. 14.245/35.)

Náhrada, vyplacená pojišťovnou za úrodu zničenou krupobitím, jest zdanitelný důchod podle § 7 odst. 1. zák. o př. d. (Nález ze dne 6. dubna 1936 č. 12.278/36.)

Žádosti za sdělení vyměřovacích základů staví se podle § 2 odst. 4. zák. č. 28/1876 ř. z. toliko zákonná lhůta odvolací, nikoli lhůta úřadem prodloužená ku podání odvolání. (Nález ze dne 14. dubna 1936 č. 17.463/34.)

Lesní hajní, kteří dávají dělníkům návod ku práci, nelze považovati za zemědělské dělníky ve smyslu § 144 odst. 3. zák. o př. d. (Nález ze dne 22. dubna 1936 č. 12.488/36.)

Věcné ručení vázaných vkladů podle § 62 odst. 4. zák. o dávce z majetku č. 309/1920 Sb. trvá, dokud vklad nebyl uvolněn příslušným úřadem. (Nález ze dne 24. dubna 1936 č. 12.499/36.)

Částka zaplacená v upouštěcím řízení při dani z obratu není srážkovou položkou podle § 15 zák. o př. daních. (Nález ze dne 30. dubna 1936 čís. 12.560/36.)

Vykonávání lékařské praxe podle rámcové smlouvy o úpravě lékařské služby v továrnách na tabák, uzavřené mezi Ústředním ředitelstvím tabákové režie se strany jedné a Ústřední jednotou čs. lékařů a Reichsverband der deutschen Aerztevereine se strany druhé, nepodléhá podle § 47 odst. 1. č. 2. zák. o př. d. všeobecné dani výdělkové. (Nález ze dne 15. května 1936 č. 12.793/36.)

Daně nepřímé a cla.

Výhoda odběru benzínu se sníženou daňovou sazbou podle § 4 zák. č. 77/1931 pro zemědělské traktory netýká se vůbec traktorů zařízených na jiný pohon než benzinový, a to ani co do benzínu, upotřebeného ke spouštění takových traktorů. (Nález ze dne 3. února 1936 č. 15.771/34.)

Neodporuje zákonu, odepřel-li úřad povolití odběr benzínu se sníženou sazbou podle § 4 zák. č. 77/31 pro pohon stabilního motoru, pokud se motoru používá též k osvětlování. (Nález z 3. února 1936 č. 15.771/34.)

§ 6 prov. nař. č. 78/31 Sb., pokud přejímá ustanovení příl. k §§ 1 a 11 nař. č. 143/1903 ř. z. ohledně podmínek odběru benzínu s nižší daňovou sazbou pro pohon stabilních motorů k účelům výrobním, je ve shodě s § 4 zák. č. 77/31. (Nález ze dne 3. února 1936 č. 15.771/34.)

Úplata za vzdání se práva provozovati osobní lékárnickou koncesi v určité lékárně ve prospěch třetí osoby, podléhá dani z obratu podle § 2 a č. 2. zák. č. 188/1930 Sb. (Nález ze dne 10. února 1936 č. 19.993/33.)

Uplatněním zákonného zástavního práva na vozidle a z něj plynoucí věcnou ručební povinností, jest podle § 21 zák. č. 116/27 Sb. a § 266 zák. o př. d. postižen výhradně subjekt, který v době vydání platební výzvy má vozidlo v držení. (Nález ze dne 5. března 1936 č. 11.185/36.)

V odvolání do platební výzvy, uplatňující zákonné zástavní právo za daň z motorových vozidel (§ 21 zák. č. 116/27 Sb.), nemůže postižený ručením uplatňovati námitky proti původnímu předpisu daně (§ 266, zák. o př. d.). (Nález ze dne 5. března 1936 č. 11.186/36.)

Provozovatelem podniku autobusové dopravy, ručícím za dávku z jízdného podle § 25 zákona č. 116/1927 Sb. a podle § 30 prov. nař. č. 144/1927 Sb., jest osoba, která se účastní provozu podniku s podnikatelským risikem. (Nález ze dne 23. dubna 1936 č. 12.495/36.)

Podnikatel je povinen ve smyslu § 16 zák. o dani z obratu č. 268/23 Sb. ve znění zákona č. 246/26 Sb., prodlouženého zákonem č. 181/29 Sb., po pět let uschovávat a finančním orgánům nebo úřadům předložit k nahlédnutí doklady za určitý rok i v tom případě, když mu daň z obratu za tento rok byla pravoplatně vyměřena.

(Nález ze dne 11. května 1936 č. 12.949/36.)

Ustanovení odst. 3 § 105 celního zákona č. 114/1927 Sb. neposkytuje straně právního nároku na vrácení dovozního cla. (Nález ze dne 1. dubna 1936 č. 13.224/32.)

I vyměření celní pohledávky je úředním rozhodnutím (opatřením), jež má na mysli § 234 odst. 2. prov. nař. č. 168/1927 Sb. k cel. zákonu. (Nález ze dne 13. května 1936 č. 12.966/36.)

Poplatky.

Osвобоzení podle § 56 č. 2. zák. č. 44/1927 Sb. nelze přiznati zápůjčkám, sjednaným za účelem zaplacení dřívější zápůjčky. (Nález ze dne 2. ledna 1936 č. 20.495/35.)

Při opravných prostředcích, které se týkají toliko útrat v řízení exekucním, řídí se poplatky podle naříkané částky útrat (§ 16 odst. 2. č. 5 posl. věta cis. nař. čís. 279/1915 ř. z.). (Nález z 23. ledna 1936 č. 17.298/35.)

Výrazem „zápis exekučního práva nadzástavního“ v ustanovení článku II. B. 1) I. odst. 5 zák. č. 120/1931 Sb. (o soudních poplatcích), dlužno rozuměti nadzápis (superintabulaci) exekučního zástavního práva na zá-

stavní právo, za pohledávku věřitele v pozemkové knize již zapsané. (Nález ze dne 29 ledna 1936 č. 13.664/33.)

Základem poplatku z povolení exekuce (§ 16 odst. 2. zák. čl. XLIII:1914 ve znění článku II. D 2) zák. č. 120/1931 Sb.) je částka, k jejímuž vytvoření, resp. zajištění byla exekuce povolena. (Nález ze dne 29. ledna 1936 č. 14.742/33.)

Movité jmění pensijního fondu spořitelny, který nemá povahy samostatné právnické osoby, není osvobozeno od popl. ekvivalentu podle § 169 odst. 4. zák. č. 26/1929 Sb.) (Nález ze dne 3. února 1936 č. 14.647/33 a 27. února 1936 č. 11.099/36.)

Soudní odhad za účelem měření poplatku převodního bez zřetele na plněnou cenu zvláštní obliby (§ 6 nař. č. 53/1853 ř. z.), musí předložiti strana úřadu nejpozději v řádné 30denní, pokud se týče prodlužené lhůtě rekursní. (Nález ze dne 6. února 1936 č. 10.327/36.)

Osvobození od převodního poplatku pro stavby domů podle § 36 zák. č. 45/1922 Sb. vztahuje se jen na takové části nezastavěné stavební parcely, které podle povahy věci nebo podle zvláštních předpisů dlužno pokládati za součást stavebního objektu, nikoli však na onu část nezastavěné stavební parcely, ze které byla zřízena samostatná pozemková parcela. (Nález ze dne 10. února 1936 č. 18.071/33.)

Zásadní povinnost ku placení ekvivalentu podle zák. čl. XI:1918 z budovy, vystavěné na vlastním pozemku, počíná uplynutím desetileté držby pozemku, nikoli teprve uplynutím deseti let od dokončení stavby, resp. ode dne povolení k obývání. (Nález ze dne 18. února 1936 č. 19.644/33.)

Osvobození od kolků a poplatků, stanovené v § 56 úraz. zák. ve znění čl. XV. zák. č. 207/1919 Sb. pro jednání mezi pojišťovny a úřady, vztahuje se jen na taková jednání, jež se týkají poměrů plynoucích z provádění a vznikajících při provádění předpisů tohoto zákona o úrazovém pojištění. (Nález ze dne 20. února 1936 č. 19.990/33.)

Za veřejný úvěrný ústav podle § 2 zák. č. 49/1907 ř. z. lze pokládati jen takový ústav, který je podroben stálému dozoru určitého veřejného nebo jemu na rovně postaveného orgánu co do veškerého svého hospodářství. (Nález ze dne 20. února 1936 č. 16.287/33.)

Vznikla-li pohledávka tím, že v kupní (postupní) smlouvě postupitel přikázal, aby kupující vyplatil část nedoplatku kupní ceny třetí osobě, není zpoplatněním převodu zpoplatněno také právní jednání o vzniku pohledávky třetí osoby vůči kupujícímu a proto prohlášení dlužníka, jímž zvyšuje zúročení, není účastno poplatkové výhody podle § 1 zák. č. 49/1907 ř. z. o poplatkových úlevách při konversi pohledávek. (Nález ze dne 20. února 1936 č. 7634/34.)

Ustanovení § 3 zák. č. 104/1928 Sb. nečiní rozdíl v tom, zda nesložení předválečných rent do úřední úschovy a jejich označení značkou cizího státu bylo zaviněno stranou neb okolnostmi mimo ni ležícími. (Nález ze dne 22. února 1936 č. 12.484/36.)

Ustanovení §§ 21 až 25 min. nařízení čís. 397/1915 ř. z. (jsou kryta zmocňovacím předpisem § 22 odst. 9. čís. nař. č. 278/1915 ř. z. (Nález ze dne 27. února 1936 č. 10.804/36.)

Ustanovení § 2 lit. k) vládn. nař. č. 403/20 Sb., pokud stanoví, že, děje-li se převod služebnosti užívání nebo požívání věci nemovité úplatným právním jednáním, podrobena jest toto toliko poplatku podle stupnice II. z hodnoty dotčených služebností, není kryto zákonem. (Nález ze dne 28. února 1936 č. 11.210/36.)

Jestliže při zřízení společnosti podle saz. pol. 91/55 písm. B popl. zákona — tedy společnosti, mající za předmět prospěch společníků — byly umluveny majetkové vklady, sluší měřiti poplatek z umluvených majetkových vkladů, i když se majetkovými vklady nevytvoří kmenové jmění společnosti. (Nález ze dne 2. března 1936 č. 11.254/36.)

Ustanovení § 95 č. 4 uh. popl. pravidel (o poplatkové platební povinnosti) není za účinnosti zák. čl. XI:1918 platnou normou, pokud jde o ony poplatky z majetkových převodů, na něž se ten to zákon vztahuje. (Nález ze dne 4. března 1936 č. 11.260/36.)

Zvýšený poplatek podle § 80 popl. zákona z právního jednání, neohlášeného k vyměření poplatku advokátem, za jehož spolupůsobení bylo uzavřeno, může býti předepsán straně. (Usnesení odborného fin. plena ze dne 9. března 1936 č. 1755/35 pres.)

Ustanovení odst. 2. uh. saz. pol. 16 D ee), týkající se poplatku vkladního, nevztahuje se na případy, kdy zápisem zástavního práva pro tutéž pohledávku ve prospěch téhož věřitele nabyl věřitel pro tu též pohledávku jen větší jistoty na další nemovitosti. (Nález ze dne 1. dubna 1936 č. 21.976/33.)

Útraty, spojené s adaptačními pracemi, jež v najatém objektu provedl nájemce, jsou k tomu smlouvou oprávněn, nikoliv však povinen, netvoří vedlejší plnění ve smyslu § 15 poplatkového zákona. (Nález ze dne 15. dubna 1936 č. 7716/33.)

Vzorek zboží, který má strana připojiti k písemné stížnosti proti vyclení podle odst. 6. § 231 prov. nař. č. 168/1927 Sb., nelze odmítnouti z jediného důvodu, že nebyl odebrán hned při vyclení. (Nález z 16. dubna 1936 čís. 12.438/36.)

Zvýšený poplatek podle § 80 popl. zák. z právního jednání, neohlášeného k vyměření poplatků advokátem, za jehož spolupůsobení bylo uzavřeno, může býti předepsán straně. (Nález ze dne 21. dubna 1936 č. 19.242/35.)

Předložila-li strana ke knihovní žádosti záhlaví (rubriky) pro zpravení úřadů, podléhají záhlaví ta poplatku podle § 10 zák. čl. XLIII:1914. (Nález ze dne 21. dubna 1936 č. 10.619/36.)

Vládní nařízení č. 77/1928 Sb. o konečné úpravě pohledávek u peněžních ústavů v Polském Těšínsku nedává straně nárok na to, aby úřad přijal místo dokladů, taxativně vypočtených v § 5 odst. 1 č. 1 až 4, doklady jiné, ani tehdy, tvrdí-li strana, že je jí nemožno opatřiti si doklady předepsané. (Nález ze dne 22. dubna 1936 č. 12.483/36.)

Povinnost vymáhajícího věřitele zaplatiti vkladné ze zápisu exekučního práva zástavního (saz. pol. 102/45 pozn. 3.) nedoznala změny ustanoveními čís. nař. č. 279/1915 ř. z. (Nález ze dne 11. května 1936 č. 9568/34.)